

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága dr. Csernus Tibor ügyvéd által képviselt felperesnek APEH Központi Hivatal Hatósági Főosztály jogutóda az APEH Dél-alföldi Regionális Főigazgatósága alperes ellen illetékhatóározat bírósági felülvizsgálata iránt indított perben a Bács-Kiskun Megyei Bíróság a 2009. október 21-én kelt 4.K.20.998/2009/13. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 15. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott helyen és napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 4.K.20.998/2009/13. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 15.000 (tizenötezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

A le nem rótt 18.000 (tizennyolcezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes jogelődje, a R Kht. 2008. január 7-én kelt ajándékozási szerződéssel megszerezte a cshelyrajzi számú ingatlan 1/2 tulajdoni hányadát. A vagyonszerzést 2008. január 14-én illetékkiszabásra bejelentették. Az APEH Dél-alföldi Regionális Igazgatósága a 2008. június 30-án kelt 9084046016. számú fizetési meghagyásával a felperesi jogelődöt 300.000 forint ajándékozási illeték megfizetésére kötelezte.

A felperesi jogelőd a fizetési meghagyás kézhezvételét követően 2008. július 30-án érkezett beadványában illetékmentesség engedélyezését kérte az 1990. és XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § /1/ bekezdés d/ pontjára hivatkozással, azzal, hogy a földhivatali eljárás során a szükséges nyilatkozatot megtette.

A hatóság megkeresésére a Csongrádi Körzeti Földhivatal megküldte a felperes által a földhivatali eljárásban 2008. április 21-én benyújtott illetékmentességi nyilatkozatot.

Az elsőfokú hatóság a 2008. október 22-én kelt 2600811217. számú határozatával az illetékmentesség iránti kérelmet elutasította, azzal, hogy az illetékkiszabásra történő bejelentéskor a vagyonszerző az illetékmentességre nem nyilatkozott, az ezt követően előterjesztett nyilatkozata határidőn túl került benyújtásra és a késedelem kimentésére igazolási kérelmet nem nyújtottak be.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2009. február 26-án kelt 4007718289. iktatószámú határozatával az elsőfokú határozatot az Itv. 5. § /2/ és /3/ bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes keresetet nyújtott be az alperes határozatának felülvizsgálata iránt, amelyet az elsőfokú bíróság elutasított. Ítélete indokolása szerint az Itv. 5. § /1/ bekezdés d/ pontjában szabályozott illetékmentesség feltételes illetékmentesség, amelynek igénybevételéhez az 5.§ /3/ bekezdése alapján a vagyonszerzés illetékkiszabás bejelentésekor tett nyilatkozatban kell a feltételeket igazolni. Az illetékmentesség feltétele, hogy a vagyonszerzést megelőző naptári évben folytatott vállalkozási tevékenységből származó jövedelem után társasági adó fizetési kötelezettség ne keletkezzen. A feltételek igazolása a vagyonszerző fél kötelezettsége. A felperesi jogelőd közhasznú társaságként működött, ezért illetékmentességet igényelhetett, azonban ilyen nyilatkozatot az illetékkiszabásra történő bejelentéskor nem tett. A később megtett nyilatkozatával együtt a késedelem kimentésére a 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 66.§ /1/ bekezdése alapján szükséges igazolási kérelmet nem terjesztett elő, ezért az alperes megalapozott határozatot hozott, amikor az illetékmentesség iránti kérelmet elutasította.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, a keresetének helyt adó határozat hozatalát. Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti az Itv. 5.§ /1/-/3/ bekezdéseit, a Ket. 50.§ /1/ bekezdését, 66.§ /1/ bekezdését. Felülvizsgálati kérelmében kifejtett álláspontja szerint az Itv. 5.§ /3/ bekezdése csupán technikai feltételt fogalmaz meg, amely feltételről az alperesnek közvetlen információja volt, mert a társasági adófizetés körében az elszámoló számla kezelése az alperes hatáskörébe tartozik, így hivatalos tudomása van a felperes ilyen irányú kötelezettségeiről. A hatóság által hivatalosan ismert tényeket a félnek nem kell bizonyítania a Ket. 50.§ /3/ bekezdése értelmében. Hivatkozott egyúttal arra is, hogy a hivatalos tudomást képező körülmények nem

kellő időben történő előterjesztése nem jár jogvesztéssel, hiánypótlás keretében pótolható az elmaradt nyilatkozat. Az igazolásra vonatkozó Ket. 66.§ /1/ bekezdése nem alkalmazható, mert határnap, illetve határidő elmulasztása nem történt. A hatóság feladata a tényállás tisztázása, így a tényállás tisztázásához, ha szükséges, akkor hiánypótlást írhat elő. A felperest megilleti az illetékmentesség, mert a szükséges feltételekkel rendelkezik. Amennyiben az előterjesztés nem szabályszerűen történt, úgy a hatóságnak hiánypótlásra kellett volna felhívnia. Az igazolási kérelemre való hivatkozás téves, mivel a mulasztás jogkövetkezményeit hivatott egy igazolási kérelem elhárítani, azonban a mulasztásnak itt nincs előírt jogszabályi jogkövetkezménye.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ /1/ bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ /2/ bekezdése és 272.§ /2/ bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. A felülvizsgálati kérelemben azonban nem jelölhető meg olyan új jogszabálysértés, amelyre a fél a keresetében az elsőfokú eljárás során nem hivatkozott és amelyre nézve a jogerős ítélet döntést nem tartalmaz. A felperes a keresetében a Ket. 50.§ /3/ bekezdésére nem hivatkozott, így ezt az újonnan megjelölt jogszabálysértést a Legfelsőbb Bíróság érdemben nem vizsgálta.

Az érdemben felülvizsgálható jogszabálysértések körében a Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az alkalmazott jogszabályokat helyesen értelmezve, jogsértés nélkül hozta meg az ítéletét. A felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy az illetékkiszabásra történő bejelentéskor a bejelentés hiányosságának tekinthető, hogy az illetékmentességére nyilatkozatot egyidejűleg nem terjesztett elő. Sem a földhivatalnak, sem az adóhatóságnak nem feladata azt vizsgálni, hogy az adott felet valamilyen illetékmentesség, vagy illetékkedvezmény megilleti-e, az illetékmentesség nem alanyi jogon járó jogosultság, azt a vagyonszerző félnek kell kérnie és a feltételeket nyilatkozatával igazolnia. Mindebből következően hiánypótlásnak nem volt helye.

A felperes tévesen állította azt is, hogy a Ket. 66.§ /1/ bekezdése nem alkalmazható, mert a mulasztásnak nincs jogszabályban előírt jogkövetkezménye. Az Itv. 5.§ /3/ bekezdése határidőt ír elő az

illetékmentesség bejelentésére, ezt a határidőt az illetékkiszabásra történő bejelentés időpontjában határozza meg, amennyiben ezt a fél elmulasztja, a mulasztásához jogvesztés nem kapcsolódik, azonban a határidő elmulasztása miatt utóbb, a késedelem kimentésére - és annak a jogkövetkezménynek az elhárítására, hogy az elkéssetten előterjesztett illetékmentességi kérelem ne kerüljön elutasításra - igazolási kérelmet kellett volna előterjeszteni a Ket. 66.§ /1/ bekezdése alapján. A felperes azonban igazolási kérelmet nem nyújtott be, mert álláspontja az volt, hogy a mulasztásnak nincs jogkövetkezménye, amelyet igazolási kérelemmel el kell hárítani.

A felperes megalapozatlanul állította, hogy a feltételek fennállásával megilleti az illetékmentesség. Az elsőfokú bíróság helytállóan utalt arra, hogy az Itv. 5.§ /1/ bekezdésnek a jogelődöt megillető d/ pontja szerinti illetékmentesség a vagyonszerzőt csak abban az esetben illeti meg, ha a /2/ bekezdés szerinti nyilatkozatot megteszi és az ott írt feltételt igazolja. A felperes a feltétel igazolásával válik jogosulttá az illetékmentességre. A felperes a nyilatkozat megtételével késedelembe esett, a késedelmét nem mentette ki, ezért helytállóan döntött az elsőfokú bíróság, amikor a felperes alaptalan keresetét elutasította, az alperes határozatát megalapozottnak és törvényesnek találva.

A sikertelen felülvizsgálati kérelemmel élő felperes a Pp. 270.§ /1/ bekezdés folytán alkalmazandó Pp. 78.§ /1/ bekezdése alapján köteles az alperes jogi képvisellel felmerülő felülvizsgálati perköltsége megfizetésére.

A felperes, mint jogutód az Itv. 5.§ /1/ bekezdés m/ pontja szerint illetékmentesség feltételeire nyilatkozatot tett, ezért a felperest megillető illetékmentesség folytán a tárgyi illetékfeljegyzési jog miatt le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14.§-a alapján az állam viseli. A felülvizsgálati eljárás illetékét a Legfelsőbb Bíróság az Itv. 50.§ /1/ bekezdése alapján 300.000 forint pertárgy érték alapulvételével határozta meg.

Budapest, 2010. október 25.

Dr. Kárpáti Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Márton Gizella sk. előadó bíró, Dr. Sperka Kálmán sk. bíró

A kiadmány hitelével:

bíróági írnok